

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 8Csp/227/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6617210473
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 07. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Magdaléna Balážová
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2018:6617210473.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Lučenec sudkyňou JUDr. Magdalénou Balážovou v spore žalobcu Intrum Slovakia s.r.o. so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154, zastúpený JUDr. Ján Šoltés, advokát, so sídlom Mýtna 48, P.O. BOX 205, 811 07 Bratislava, IČO: 37 927 795 proti žalovanej N. A., G. XX.XX.XXXX, E. K. M. K. XXX/XX, XXX XX C., štátna občianka SR, o zaplatenie 4.149,60 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 977,8 Eur s úrokom z omeškania 5 % ročne zo sumy 97,78 Eur od 21.09.2017 do zaplatenia, s úrokom z omeškania 5 % ročne zo sumy 97,78 Eur od 21.10.2017 do zaplatenia, s úrokom z omeškania 5 % ročne zo sumy 97,78 Eur od 21.11.2017 do zaplatenia, s úrokom z omeškania 5 % ročne zo sumy 97,78 Eur od 21.12.2017 do zaplatenia, s úrokom z omeškania 5 % ročne zo sumy 97,78 Eur od 21.01.2018 do zaplatenia, s úrokom z omeškania 5 % ročne zo sumy 97,78 Eur od 21.02.2018 do zaplatenia, s úrokom z omeškania 5 % ročne zo sumy 97,78 Eur od 21.03.2018 do zaplatenia, s úrokom z omeškania 5 % ročne zo sumy 97,78 Eur od 21.04.2018 do zaplatenia, s úrokom z omeškania 5 % ročne zo sumy 97,78 Eur od 21.05.2018 do zaplatenia, s úrokom z omeškania 5 % ročne zo sumy 97,78 Eur od 21.06.2018 do zaplatenia, v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Súd žalobu žalobcu v prevyšujúcej časti z a m i e t a .

III. Žalobca má nárok voči žalovanej na náhradu trov konania vo výške 52,88 %, o výške náhrady rozhodne súd prvej inštancie osobitným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Dňa 18.08.2017 doručil právny predchodca žalobcu Consumer Finance Holding, a.s., Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok, IČO: 35 923 130 súdu žalobu s návrhom na vydanie platobného rozkazu, ktorou sa domáhal od žalovanej zaplatenia sumy 4.149,60 Eur s prísl. z dôvodu, že so žalovanou uzatvorili zmluvu o pôžičke dňa 06.03.2014 č. 7135216 (ďalej len „zmluva“) a poskytol žalovanej pôžičku v sume 4.000,00 Eur. Žalovaná sa zaviazala pôžičku platiť v pravidelných 60 mesačných splátkach v sume 97,78 Eur, žalovaná ku dňu podania žaloby uhradila žalobcovi sumu 222,78 Eur.

2. Žalobca v spore poukázal na prehľad splátok a úhrad tvrdiac, že žalovaná splátky neplatila riadne a včas, preto žalobca dňa 27.08.2014 listom - predžalobná upomienka, vyzval žalovanú k okamžitej úhrade všetkých splátok jednorazovo a upozornil žalovanú na možnosť vyhlásenia splatnosti celého úveru. Žalovaná na výzvu nereagovala. Žalobca dňa 19.10.2014 úver zosplatnil. Celkový dlh žalovanej ku dňu podania žaloby predstavuje sumu 4.149,60 Eur. Žalobca neuplatnil zmluvnú pokutu, ktorá je evidovaná v priloženom prehľade splátok a úhrad (položky evidovanej ako „omeškanie“ a „pokuta sankcia“).

3. Súd vydal platobný rozkaz č.k. 8Csp/227/2017-21 dňa 04.10.2018, ktorým zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi sumu 4.149,60 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne od 30.10.2014 do zaplata, k náhrade trov konania vo výške 248,50 Eur a odmeny zástupcu žalobcu za úkony právnej služby vo výške 383,69 Eur.

4. Súd uznesením č.k. 8Csp/227/2017-32 zo dňa 31.10.2017, ktoré sa stalo právoplatným dňa 14.11.2017 zrušil platobný rozkaz z dôvodu, že žalovaná podala proti platobnému rozkazu v zákonnej lehote odpor s vecným odôvodnením. V odpore namietala, že zmluva o poskytnutí najľahšej pôžičky bola len návrhom a s týmto vedomím ho aj podpisovala. Možnosť čerpať spotrebiteľský úver konzultovala so sprostredkovateľom, zmluvu o poskytnutí úveru nepodpísala a úver nečerpala. Namietala, že zmluva obsahuje neprijateľné podmienky: chýba označenie zmluvy konkrétnym číslom, ktoré slúži ako identifikácia, chýba termín konečnej splatnosti (presne stanovený deň, mesiac a rok), čo je v rozpore so zákonom č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), mesačná splátka je vyjadrená jednou sumou, ktorá nie je rozdelená na istinu, úrok a poplatky. Poukázala na § 43a Občianskeho zákonníka podľa ktorého je dodávateľ viazaný podpísaným návrhom, inak je zmluva neplatná. Všeobecné podmienky a obchodné podmienky sú neúčinné, lebo ich nepodpísala, ako spotrebiteľka nie je nimi viazaná. Vyhlásenie okamžitej splatnosti úveru jej nebolo doručené do vlastných rúk. Žalobu žiadala zamietnuť z dôvodu, že obsahuje niekoľko neplatných právnych úkonov, z ktorých neplynú platné právne účinky. Žiadala priznať náhradu trov konania.

5. V priebehu sporu dňa 08.12.2017 doručil právny predchodca žalobcu súdu návrh na zmenu strany sporu na strane žalobcu z dôvodu, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok ktorá bola uzatvorená medzi právnym predchodcom žalobcu spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. ako postupcom a spoločnosťou Intrum Justitia Slovakia s.r.o. IČO: 35 831 154, so sídlom Karadžičova 8, 821 08 Bratislava ako postupníkom bola pohľadávka žalobcu postúpená. Oznámenie o postúpení pohľadávky bolo zaslané žalovanej dňa 23.11.2017, čo žalobca v spore preukázal listom z 23.11.2017 a podacím hárkom č. EPH 112063178. Súd uznesením č.k. 8Csp/227/2017-51 dňa 27.12.2017, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 09.01.2018, pripustil zmenu na strane žalobcu.

6. Žalobca vo vyjadrení k odporu uviedol vo vzťahu k preukázaniu náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 písm. l) zákona č. 129/2010 Z.z. poukázal na výrok rozsudku Súdneho dvora EÚ (tretia komora) zo dňa 09.11.2016 vo veci C-42/15, kde sa uvádza, že Zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny. Vo vzťahu k existencii náležitosti podľa §9 ods. písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch žalobca poukazuje na výrok rozsudku Súdneho dvora EÚ (tretia komora) zo dňa 09.11.2016 vo veci C-42/15, kde sa uvádza: „Zmluva o úvere nemusí byť nevyhnutne vyhotovená ako jediný dokument, ale všetky povinné náležitosti musia byť vyhotovené písomne alebo na inom trvalom nosiči. Nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok.“ V tejto súvislosti poukázal na tú skutočnosť, že termín konečnej splatnosti je priamo uvedený v uzatvorenej zmluve pričom v spojení so zmluvnými podmienkami s ktorými sa žalovaná oboznámila sú tieto hodnoty vyjadrené. Zároveň uviedol, že splátky boli splatné v zmysle čl. 6 bod 6.2 Zmluvných podmienok do 20. dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci a v zmysle čl. 6 bod 6.3 Zmluvných podmienok bola prvá splátka splatná nasledujúci mesiac po uzatvorení zmluvy, pokiaľ nie je dohodnuté inak. Uzavretá zmluva v spojení so zmluvnými podmienkami tak preukazuje, že termín konečnej splatnosti so splácaním po dobu 60 mesiacov pripadal na dátum 20.02.2019.

Žalobca sa nestotožnil so skutočnosťami týkajúcimi sa údajnej neplatnosti právneho úkonu, nakoľko aj z predloženého prehľadu splátok a úhrad vyplýva, že žalovaná vykonala čiastkové úhrady k poskytnutému úveru v zmluvne dohodnutej výške a teda bola s podmienkami zmluvy oboznámená. Na žalobe trval.

7. Pojednávania dňa 04.07.2018 sa žalobca nezúčastnil, predvolanie prevzal dňa 08.06.2018 (č.l. 70 spisu), neúčasť ospravedlnil. Žalovaná sa pojednávania nezúčastnila, predvolanie doručované poštovou zásielkou neprevzala, bola jej doručovaná dňa 12.06.2018 a opakovane dňa 13.06.2018, uložená dňa 13.06.2018. Súdu sa vrátila s poznámkou poštového doručovateľa „zásielka neprevzatá v odbernej lehote“. Súd pojednával v neprítomnosti strán sporu.

8. Súd na základe skutkových tvrdení žalobcu, popretí skutkových tvrdení žalovanou vykonal dokazovanie prečítaním žaloby, zmluvy o poskytnutí najľahšej pôžičky (návrhu na uzatvorenie zmluvy), predžalobnej upomienky z 27.08.2014 s doručenkou, oznámenia o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru

z 29.10.2014, prehľadu splátok a úhrad, odporu žalovanej, z výpisu z registra úpadcov týkajúceho sa žalovanej, ako aj listinných dôkazov tvoriacich súdny spis a zistil tento skutkový stav:

9. Právny predchodca žalobcu uzavrel so žalovanou dňa 06.03.2014 zmluvu o poskytnutí najľahšej pôžičky (návrh na uzavretie zmluvy) podľa zákona o spotrebiteľských úveroch označenú ako zmluva, ktorej súčasťou boli aj Zmluvné podmienky (ďalej len „ZP“). Právny predchodca žalobcu poskytol žalovanej pôžičku vo výške 4.000,00 Eur, žalovaná mala pôžičku platiť v splátkach po 97,78 Eur s počtom splátok 60. Žalovaná ku dňu podania žaloby zaplatila sumu 222,78 Eur, termín konečnej splatnosti bol 2/2019, fixná ročná úroková sadzba 16,00 %, priemerná hodnota RPMN 21,09 %, RPMN 16,00 %.

10. Právny predchodca žalobcu mal pri uzatváraní a plnení zmluvy postavenie dodávateľa, pretože konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti (ustanovenie § 52 ods. 3 zák. č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník - ďalej „Občiansky zákonník“) a na strane dlžníka vystupoval spotrebiteľ - fyzická osoba, ktorá neuzatvárala zmluvu o pôžičke v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti (ustanovenie § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka). Zmluva bola pripravená vopred na formulári (vrátane znenia ZP), ktorý právny predchodca žalobcu vopred pripravil bez možnosti žalovanej meniť obsah a text uvedenej zmluvy. Súd preto posudzoval právny vzťah medzi stranami ako spotrebiteľský, aplikoval ustanovenia Občianskeho zákonníka upravujúce spotrebiteľské zmluvy (ustanovenie § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka) a zákona o spotrebiteľských úveroch. Súd pristúpil ku skúmaniu jednotlivých náležitostí zmluvy (a k nej pripojených ZP) s cieľom určiť, či obsahuje náležitosti predpokladané v citovanom zákone.

11. Súd preskúmaním zmluvy zistil, že strany ju uzavreli písomne na dobu určitú, pôžička bola splácaná mesačnými anuitnými splátkami v sume 97,78 Eur, počtom splátok 60, termíny mesačných splátok boli určené v splátkovom kalendári, čo právny predchodca žalobcu preukazoval v spore prehľadom splátok a úhrad. Podľa zmluvy žalovaná vyhlásila, že sa pred jej uzavretím oboznámila so ZP, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy. Súd tak nepochybne zistil, že právny predchodca žalobcu poskytol žalovanej pôžičku vo výške 4.000,00 Eur. Žalovaná porušila platobnú disciplínu, pôžičku nesplácala. Predžalobnou upomienkou zo dňa 27.08.2014, ktorú právny predchodca žalobcu doručoval žalovanej poštou (viď č.l. 6 spisu) vyzval žalovanú, že „ak do 05.10.2014 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 06/2014 bude Consumer Finance Holding, a.s. oprávnená úver zosplatiť.“ Zásielka bola uložená na pošte dňa 10.09.2014, žalovaná ju v odbernej lehote nevyzdvihla, zásielka bola vrátená právnenému predchodcovi žalobcu dňa 04.09.2014.

Podľa bodu 15.2 zmluvných podmienok (ktoré boli súčasťou zmluvy) „Oznámenia zasielané Klientovi do vlastných rúk sa považujú za doručené okamihom kedy Klient príslušné oznámenie obdrží, inak okamihom kedy Klient príslušné oznámenie odmietne prevziať alebo sa príslušné oznámenie zaslané Spoločnosťou na poslednú známu adresu Klienta vráti Spoločnosti nedoručené, a to aj v prípade, že sa Klient o zaslaní príslušného oznámenia nedozvedel.“ V súlade s citovaným súd považoval predžalobnú upomienku za doručenú žalovanej dňa 24.09.2014.

12. Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 29.10.2014 (č.l. 7 spisu) síce právny predchodca žalobcu vyhotovil, ale v spore nepreukázal, že bolo doručené žalovanej.

13. V súvislosti s tvrdeniami žalovanej v odpore, že zmluvu o poskytnutí najľahšej pôžičky neuzavrela, lebo išlo len o návrh na uzatvorenie zmluvy súd poukazuje na bod 9 tohto rozsudku. Dokazovaním bolo preukázané a vyplýva to aj z obsahu „Zmluvy o poskytnutí najľahšej pôžičky (návrh na uzatvorenie zmluvy)“ nepochybne vyplýva, že išlo o vopred pripravený formulár. Zmluvné strany nepochybne zmluvu uzatvorili na základe zmluvných podmienok, ktoré si v nej dohodli o čom svedčí to, že právny predchodca žalobcu poskytol žalovanej finančné prostriedky a žalovaná, vedomá si svojej povinnosti vrátiť ich, začala platiť bežné splátky v sumách dohodnutých v zmluve. Námietka žalovanej týkajúca sa identifikačného čísla zmluvy je bez právneho významu. Identifikačné číslo zmluvy sa síce nezhodovalo s ďalšími listinnými dôkazmi doručenými právnym predchodcom žalobcu (Prehľad splátok a úhrad, Predžalobná upomienka, Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru), ale v nich sa už uvádza číslo 7135216 pod ktorým v skutočnosti bola pôžička poskytnutá, čo žalovaná aj vedela a tieto listinné dôkazy nepochybne preukazujú tvrdenie právneho predchodcu žalobcu v žalobe o tom, že pod týmto číslom v jeho evidencii bola zmluva o pôžičke poskytnutá žalovanej evidovaná.

14. Pokiaľ sa týka námietok žalovanej o tom, že zmluva uzavretá s právnym predchodcom žalobcu nemala zákonné náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. l) a f) zákona o spotrebiteľských úveroch, podľa

ktorého zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka 18) musí obsahovať tieto náležitosti:

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere; súd poukazuje a stotožňuje sa s argumentáciou žalobcu vo vyjadrení k odporu žalovanej v bode 6 tohto rozsudku. Poukazuje na rozsudok Súdneho dvora Európskej únie C-42/15 z 09. novembra 2016 Home Credit Slovakia, a.s. c/a Klára Bíróová, v ktorom Súdny dvor Európskej únie na prejudiciálnu otázku, či je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala každú splátku spotrebiteľa s odkazom na konkrétny dátum alebo či v tejto súvislosti postačuje všeobecný odkaz v zmluve umožňujúci identifikovať dátum týchto splátok, a či zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami musí spresňovať vo forme amortizačnej tabuľky, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny, odpovedal, že čl. 10 ods. 2 písm. h) smernice 2008/48/ES o zmluvách o spotrebiteľskom úvere sa má vykladať v tom zmysle, že nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť každej zo splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok, a že čl. 10 ods. 2 písm. h) a i) smernice 2008/48/ES sa má vykladať v tom zmysle, že zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami, nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny, dokonca tieto ustanovenia v spojení s čl. 22 ods. 1 tejto smernice bránia tomu, aby členský štát stanovil takúto povinnosť vo svojej vnútroštátnej právnej úprave. I keď právo Európskej únie de iure neustanovuje všeobecnú záväznosť rozhodnutí súdov únie, všeobecná záväznosť rozhodnutí súdov únie je daná zásadou zodpovednosti členského štátu za škodu, ktorú spôsobil porušením práva únie, napr. aj tým, že vydá súdne rozhodnutie, ktoré bude v zjavnom rozpore s judikatúrou súdneho dvora (Köbler - C-224/01, 30.09.2003) a (právny názor Krajského súdu Banská Bystrica sp.zn. 17Co/790/2015 zo dňa 25.01.2017). Žalovaná v konaní nepreukázala svoje tvrdenie o tom, že v zmluve neboli v súlade so zákonom o spotrebiteľských úveroch uvedené náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. f) a l) zákona o spotrebiteľských úveroch.

15. Podľa § 497 zák. č. 513/1991 Zb. (Obchodný zákonník) v znení účinnom ku dňu 06.03.2014, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

16. Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

17. Podľa § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu 06.03.2014, ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania ich schopnosti splácania úverov.

18. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu 06.03.2014, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

19. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

20. Podľa § 369 Obchodného zákonníka, ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, vzniká veriteľovi, ktorý si splnil svoje zákonné a zmluvné povinnosti, právo požadovať z nezaplatenej sumy úroky z omeškania vo výške dohodnutej v zmluve, a to bez potreby osobitného upozornenia.

Ak výška úrokov z omeškania nebola dohodnutá, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania v sadzbe, ktorú ustanoví vláda Slovenskej republiky nariadením.

Ak záväzok vznikol zo spotrebiteľskej zmluvy a dlžníkom je spotrebiteľ, možno dohodnúť úroky z omeškania najviac do výšky ustanovenej podľa predpisov občianskeho práva.

21. Podľa ustanovenia § 517 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis (nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z.z.). Podľa ustanovenia § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka platného a účinného od 01. februára 2013 je výška úroku z omeškania o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky 2) platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

22. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázať, že žalobcov nárok je dôvodný, preukázal, že na neho prešla pohľadávka vzniknutá jeho právnomu predchodcovi zo zmluvy o úvere uzavretej so žalovanou dňa 06.03.2014. Žalobca v konaní nepreukázal, že žalovanej doručil Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 29.10.2014, lebo doručenkou podpísanú žalovanou nedoručil súdu.

K vyhláseniu okamžitej splatnosti úveru v súlade s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka z ktorého vyplýva, že veriteľ môže uplatniť právo podľa § 565 (teda žiadať zaplatenie celého dlhu pre omeškanie so zaplatením splátky) najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Teda povinnosťou veriteľa je upozorniť dlžníka na možnosť zosplatenia záväzku predtým, ako k zosplateniu dôjde. Výkladom citovaných zákonných ustanovení súd dospel k záveru, že aplikácia druhej vety § 565 nie je vylúčená ani v prípade postupu podľa § 53 ods. 9, teda právo zosplatiť záväzok možno využiť iba do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky a s uplatnením práva veriteľa žiadať zaplatenie celého dlhu pre omeškanie so zaplatením splátky. V prípade spotrebiteľských záväzkov ide o dva rôzne prejavy vôle (jednostranne adresované právne úkony) veriteľa a to: upozornenie na uplatnenie práva veriteľa podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a samotná žiadosť o zaplatenie celého dlhu pre omeškanie so zaplatením splátky. Podmienkou riadneho zosplatenia dlhu potom je riadne doručenie oboch prejavov vôle veriteľa dlžníkovi (ich dôjdenie do dispozičnej sféry). S ohľadom na krátku lehotu medzi uplynutím lehoty na upozornenia na uplatnenie práva veriteľom podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ktoré musí byť dlžníkovi doručené v lehote nie kratšej ako 15 dní pred splatnosťou najbližšie nasledujúcej splátky, a žiadosťou o zaplatenie celého dlhu pre omeškanie so zaplatením splátky podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ktorá musí byť dlžníkovi doručená pred splatnosťou najbližšie splatnej splátky, možno pripustiť, že by veriteľ obidva tieto prejavy vôle spojil do jednej listiny doručenej dlžníkovi najneskôr 15 dní pred splatnosťou najbližšie nasledujúcej splátky po uplynutí lehoty 3 mesiacov omeškania so zaplatením splátky. V prípade, že oba tieto prejavy vôle veriteľa sú obsahom samostatných listín, musí byť upozornenie na uplatnenie práva veriteľa podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka doručené dlžníkovi najneskôr 15 dní pred splatnosťou najbližšie nasledujúcej splátky po uplynutí lehoty 3 mesiacov omeškania so zaplatením splátky, a žiadosť o zaplatenie celého dlhu pre omeškanie so zaplatením splátky potom musí byť dlžníkovi doručená následne, po doručení upozornenia na uplatnenie práva veriteľa podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka dlžníkovi, ale ešte pred splatnosťou najbližšie nasledujúcej splátky tak, aby bolo dodržané aj ustanovenie § 565 druhá veta Občianskeho zákonníka. Doručenie žiadosti o zaplatenie celého dlhu pre omeškanie so zaplatením splátky dlžníkovi až po dni splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky však už nemá za následok stratu výhody splátok pre dlžníka, pretože splatnosťou ďalšej nasledujúcej splátky toto právo veriteľa zaniklo.

23. Právny predchodca žalobcu síce Predžalobnou upomienkou zo dňa 27.08.2014 upozornil žalovanú na možnosť postupu podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, nepreukázal však, že Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru bolo doručené žalovanej (v súdnom spore taký dôkaz nepredložil),

preto nemohol nastať následok z Oznámenia o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 29.10.2014 v podobe okamžitej splatnosti úveru ani spôsobom, ktorý právny predchodca žalobcu upravil v bode 12.12.4 Zmluvy o poskytnutí najľahšej pôžičky podľa ktorého „Spoločnosť má právo na vyhlásenie okamžitej splatnosti Pôžičky v prípade, ak je Klient v omeškaní so zaplatením jednej Splátky po dobu dlhšiu ako 3 mesiace a Spoločnosť upozornila na uplatnenie tohto práva Klienta 15 dní vopred“. Závazok žalovanej teda nebol zosplatený riadne a naďalej trvá podľa Zmluvy o poskytnutí najľahšej pôžičky a preto žalobca nemá ani podľa § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch právo vyžadovať od žalovanej jednorazové splatenie úveru.

24. Pre rozsudok je podľa § 217 ods. 1 C.s.p. rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia. Žalobca v konaní preukázal, že žalovaná z poskytnutého úveru zaplatila len sumu 222,78 Eur, súd zaviazal žalovanú na zaplatenie sumy 977,8 Eur, ktorú tvoria nezaplatené splátky splatné ku dňu vyhlásenia rozsudku súdu t.j. splátky splatné od 21.09.2017 do 21.06.2018. V prevyšujúcej časti žalobu žalobcu zamietol, keďže splatnosť splátok úveru ešte nenastala.

25. Podľa ustanovenia § 232 ods. 3 C.s.p. lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu. V súlade s citovaným zákonným ustanovením súd rozhodol o povinnosti žalovanej zaplatiť dlžnú sumu a úrok z omeškania v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

26. Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania súd vychádzal z § 262 ods. 1 C.s.p. z ktorého vyplýva, „O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.“ Súd pri svojom rozhodovaní aplikoval zásadu zodpovednosti za výsledok (zásadu úspechu) vyplývajúcu z § 255 ods. 1 C.s.p. z ktorého vyplýva, „Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.“

V tomto prípade mal žalobca v konaní úspech v rozsahu 52,88 %, v ktorom mu súd priznal nárok na náhradu trov konania od žalovanej.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní odo dňa doručenia písomného vyhotovenia rozsudku na Okresný súd Lučenec, Dr. Herza 14, 984 37 Lučenec.

Odvolanie je potrebné predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde, a aby každá strana sporu dostala jeden rovnopis odvolania. Ak strana sporu nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jej trovy.

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 Civilného sporového poriadku, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 Civilného sporového poriadku, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 Civilného sporového poriadku, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Podľa § 367 ods. 1 Civilného sporového poriadku, ak podá ten, kto je na to oprávnený, včas odvolanie, nenadobúda rozhodnutie právoplatnosť, dokiaľ o odvolaní právoplatne nerozhodne odvolací súd.

Podľa § 367 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ak sa rozhodlo o niekoľkých právach so samostatným skutkovým základom alebo ak sa rozhodnutie týka niekoľkých subjektov a ide o samostatné spoločenstvo podľa § 76 a odvolanie sa výslovne vzťahuje len na niektoré práva alebo na niektoré subjekty, nie je právoplatnosť výroku, ktorý nie je napadnutý, odvolaním dotknutá. To neplatí, ak od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol výslovne dotknutý, alebo ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

Podľa § 367 ods. 3 Civilného sporového poriadku, právoplatnosť ostatných výrokov nie je dotknutá ani vtedy, ak odvolanie smeruje len proti výroku o trovách konania, o príslušenstve pohľadávky, o jej splatnosti alebo o predbežnej vykonateľnosti.

Podľa § 368 Civilného sporového poriadku, osoba oprávnená podať odvolanie sa môže odvolania vzdať. Vzdať sa odvolania možno len voči súdu, a to až po vyhlásení rozhodnutia.

Podľa § 369 ods. 1 Civilného sporového poriadku, dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak odvolateľ vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova.

Podľa § 369 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ak odvolateľ vezme odvolanie späť, právoplatnosť napadnutého rozhodnutia nastane, ako keby k podaniu odvolania nedošlo. Lehoty, ktoré majú plynúť od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia, plynú v takom prípade od právoplatnosti uznesenia o zastavení odvolacieho konania.

Podľa § 369 ods. 3 Civilného sporového poriadku, ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté, vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví.

Podľa § 369 ods. 4 Civilného sporového poriadku, ak sa odvolanie vzalo späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.